

احیاء بافت قدیمی؛ توسعه ظرفیت های گردشگری شهری

حسین مقصودی^{۱*}، علیرضا طاهائی^۲

۱- دانشجوی مقطع دکتری مدیریت گردشگری دانشگاه علامه طباطبائی تهران، ho_maghsoudi@atu.ac.ir

۲- دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی دانشگاه مازیار نور، Alirezataha2@gmail.com

چکیده

شهرها در مسیر توسعه، ساختارهای قدیمی خود را از دست می دهند تا مطابقت بیشتری با الگوهای مدرن داشته باشند. این تطابق بدون اندیشه و تفکر سبب می شود تا گنجینه های تاریخ و معماری در قالب بافت های قدیمی شهرها از بین برود. گردشگری شهری یکی از پر مخاطب ترین گونه های گردشگری است که بهره مندی از بافت های قدیمی شهری را به عنوان جاذبه های فرهنگی و تاریخی در مرکز توجه خود دارد. از این رو تلاش برای حفظ و احیاء چنین ظرفیت هایی می تواند به توسعه ی ابعاد گردشگری پایدار در الگوی های شهری منجر شود. در این میان شناخت دقیق ابعاد نظری و کارکردی بافت های قدیمی شهرها می تواند به درک اهمیت این ساختارها منجر شود. بر همین اساس این پژوهش تلاش دارد تا با بررسی منابع کتابخانه به ایجاد یک چارچوب مفهومی از اهمیت بافت قدیمی شهرها در مسیر توسعه ی ظرفیت های گردشگری پایدار شهری نائل شود.

واژه های کلیدی: بافت قدیمی شهر، گردشگری شهری، گردشگری فرهنگی، گردشگری پایدار